

И тѣтакси повелиахъ, и възрожихомъ 200: хілады конницы съ голѣмы кѣчета (хрѣтки), леопарди (каплани) и загари (копой). Забиколиа сичката гора, пѣснааи загариѣте, леопардыѣте, и хрѣтките, и така ги изловиа, и ги заведиа при Александра. Александръ повелиахъ и ги искааи, ѱдрааи ги, исѣшили кожите имъ, и намѣрели въ ѱтробыѣте имъ безчисленно когатство отъ многоцѣнны каменѣ. Повелиахъ на Персыѣте и изааи масото имъ, и было по-сладко отъ сичките фѣркати четвероноги.

АЛЕКСАНДРЪ СЕ ВРЖЩА ВЪ ВИДѢЛОТО.

Отъ тамо пакъ станалъ и вѣрвелъ 6: дни, и отишалъ на синорѣтъ Индійскій, и изаѣзди на видѣлината свѣтовна. Были се заминааи 6: мѣсаци отъ когато былъ видѣахъ писмата въ Иліополь, които показовали смѣртѣта мѣ, и секога былъ кахѣренъ, когато мѣ дохѣдило на ѱмѣтъ. Тамо смыслиахъ единогоите и засмѣахъ. Видѣаи го Македонцыѣте и се зарадовали и тѣи, понеже кахѣрѣтъ когото ималъ Александръ, незнааи, зашто показовалъ лицето си весело. Царь Поро Индійскій като се наѣчилъ, защо Александръ дошелъ на Синорѣтъ мѣ, писалъ мѣ писмо, и мѣ го пратилъ тѣтакси съ единъ посланникъ много вѣренъ.

ПОРО ПИСУВА НА АЛЕКСАНДРА.

Великій царь Поро Индійскій, който свѣти като Бога, на царя Александра. Чѣхъ за тебе, зашто си ѱбилъ царя Даріа, и си се вѣздигналъ много, и отъ безѣміето си, дошелъ си сега при